

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. června 2020 v senátu složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Stiboríka a soudců JUDr. Ivo Skoupého a Mgr. Vandy Činkové odvolání obžalovaného [Jméno Příjmení], narozeného [datum], proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře z 26. února 2020, sp. zn. 9 T 7/2019 a rozhodl,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek ohledně obžalovaného [Jméno Příjmení] zrušuje ve výroku o vině v bodu III. a v celém výroku o trestu a podle § 261 tr. ř. se zrušuje napadený rozsudek ohledně odsouzených [Jméno Příjmení], narozeného [datum] a [Jméno Příjmení], narozeného [datum], ve výroku o vině v bodu III. a u obou pak v celých výrociích o uložených trestech a ochranných opatřeních.

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se v rozsahu zrušení ve věci nově rozhoduje tak, že obžalovaní

- 1) [Jméno Příjmení], narozený [datum] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa] t.č. ve Věznici Valdice,
- 2) [Jméno Příjmení], narozený [datum] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], adresa pro účely doručování [adresa],
- 3) [Jméno Příjmení], narozený [datum] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], t.č. ve vazbě ve Věznici České Budějovice,

jsou vinni, že

dne 19. srpna 2019 bezprostředně poté, co se obžalovaní [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] v místě bydliště obžalovaného [Jméno Příjmení] přesvědčili o násilné smrti poškozeného [Jméno Příjmení], nar. [datum], po předchozí vzájemné dohodě a za účelem odcizení různých snadno zpeněžitelných předmětů, odešli všichni obžalovaní do bydliště poškozeného na adresu [adresa], kde za pomoci klíčů, jichž se obžalovaný [Jméno Příjmení] po smrti poškozeného zmocnil, společně pronikli na pozemek a následně do domu poškozeného, dům včetně garáže prohledali a ke škodě zemřelého a jeho zaměstnavatele [Jméno Příjmení] odcizili nejméně mobilní telefon zn. Alcatel One Touch, IMEI 865973022720967, IMEI 865973022720959 včetně akumulátoru a plastového krytu bílé barvy v hodnotě 200 Kč, vrtačku zn. Narex v.č. 100236 ve sklíčidle s brusným kotoučem v hodnotě 350 Kč, plastový kufřík modré barvy s poškozenou vrtačkou zn. Upat plus T1702E v hodnotě 50 Kč, plastový kufřík černé barvy s elektrickou vrtačkou zn. Klaus K-1000A-000197/03 s pěti kusy vrtáků a nástavcem v hodnotě 400 Kč, okružní pilu Narex, v.č.27434680, typ EPK 16D v hodnotě 1 000 Kč, strunovou sekačku zelené barvy zn. Florabest, typ FRTA 20 A1, z.n. 153 404, bez struny, v hodnotě 350 Kč, LCD televizor zn. Philips 24PHS4031/12, s.n. FZ 1A1742110488 s napájecím kabelem v hodnotě 3.200 Kč, kapesní kovovou LED svítilnu černé barvy v hodnotě 20 Kč, naviják prodlužovacího přívodu 230V s kabelem oranžové barvy v délce 25 m v hodnotě 450 Kč, malý obraz s vyobrazením kostela nezjištěného autora v hodnotě 250 Kč, tašku na kolečkách s madlem nejištěné značky v hodnotě 100 Kč a sportovní tašku textilní nezjištěné značky v hodnotě 50 Kč, přičemž v jedné z tašek, které obžalovaným [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] předal obžalovaný [Jméno Příjmení], aby v nich mohly být odneseny odcizené předměty, byla až po odchodu z místa bydliště poškozeného obžalovaným [Jméno Příjmení] nalezena a jím u sebe ponechána nepřenosná platební karta poškozeného identifikovatelná podle jména a čísla vydaná Airbank, a.s., na jméno [Jméno Příjmení], č. [hodnota], tedy věci v celkové hodnotě nejméně 6 420 Kč, vše v úmyslu později prodat a získat tak pro sebe finanční prostředky,

přičemž obžalovaní se tohoto činu dopustili přesto, že byli odsouzeni

- obžalovaný [Jméno Příjmení] rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 15. 12. 2016, sp. zn. 1 T 85/2016, mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Táboře z 18. 10. 2017, sp. zn. 1 Tm 5/2017, jimiž byl odsouzen k souhrnnému testu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 46 měsíců a k trestu propadnutí věci,
- obžalovaný [Jméno Příjmení] rozsudkem Okresního soudu v Táboře z 3. 2. 2016, sp. zn. 6 T 174/2015 mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c), odst. 2 tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců nepodmíněně, který vykonal dne 5. 10.2017,

tedy:

obžalovaní [Jméno Příjmení], [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] společně

neoprávněně vnikli do obydlí jiného a při tomto činu překonali překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí

obžalovaný [Jméno Příjmení]

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal vloupáním a za takový čin byl v posledních třech letech odsouzen

obžalovaný [Jméno Příjmení]

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal vloupáním a za takový čin byl v posledních třech letech potrestán

obžalovaný [Jméno Příjmení]

jednak - přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal vloupáním

jednak - bez souhlasu oprávněného držitele přechovával nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména nebo čísla,

čímž spáchali

obžalování [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení]

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

obžalovaný [Jméno Příjmení]

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [Jméno Příjmení]

za shora uvedené přečiny, za zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku, jímž byl pravomocně uznán rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře z 26. února 2020, sp. zn. 9 T 7/2019 a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku dílem dokonaný dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku dílem dokonaný dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 20. listopadu 2019, sp. zn. 6 Tm 8/2019, který ohledně něj nabyl právní moci dne 22. listopadu 2019,

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 54 odst. 1, 2 tr. zákoníku k **souhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody na 22 (dvacet dva) let**. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **zabezpečovací detence**.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku **se zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře z 20. listopadu 2019, sp. zn. 6 Tm 8/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný [Jméno Příjmení]

za shora uvedené přečiny a za přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře z 26. února 2020, sp. zn. 9 T 7/2019

podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

obžalovaný [Jméno Příjmení]

za shora uvedené přečiny a za přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře z 26. února 2020, sp. zn. 9 T 7/2019

podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody na 27 (dvacet sedm) měsíců**.

Podle § 84, § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu 4 (čtyř) roků**, se současným vyslovením **dohledu**.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě**.

V nezrušené části zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře byl obžalovaný [Jméno Příjmení] uznán vinným přečinem neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku, přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a, b), odst. 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a odsouzen podle § 178 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 30 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.
2. Současně s [Jméno Příjmení] byli tímto rozsudkem odsouzeni i obžalovaný [Jméno Příjmení] za zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1,2,3 tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství se spoluobžalovanými [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství s [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] a obžalovaný [Jméno Příjmení] pro přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství s [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení], přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství s [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému [Jméno Příjmení] byl tímto rozsudkem za shora popsané trestné činy uložen podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 54 odst. 1,

2 tr. zákoníku souhrnný výjimečný trest odnětí svobody na 22 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznic se zvýšenou ostrahou. Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku mu byla uložena zabezpečovací detence. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře z 20.11.2019, sp.zn. 6 Tm 8/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obž. [Jméno Příjmení] uložena povinnost nahradit nemajetkovou újmu poškozeným [Jméno Příjmení] částkou 200 000 Kč a [Jméno Příjmení] v částce 200 000 Kč. Obžalovaný [Jméno Příjmení] byl citovaným rozsudkem pro uvedené přečiny odsouzen podle § 178 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 33 měsíců. Podle § 84, § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu 4 roků za současného vyslovení dohledu. Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku mu bylo dále uloženo ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě.

3. Rozsudek ohledně obžalovaných [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] nabyl právní moci dnem 26. března 2020.
4. Skutky, jimiž byl obžalovaný [Jméno Příjmení] uznán vinnými spočívaly jednak v tom (bod II. rozsudku), že společně s obžalovaným [Jméno Příjmení] poté, co se nejpozději dne 19.8.2019 v [obec], nejprve obžalovaný [Jméno Příjmení] a následně obžalovaný [Jméno Příjmení] dozvěděli, že obžalovaný [Jméno Příjmení] úmyslně usmrtil poškozeného [Jméno Příjmení], nar. [datum], a oba se přesvědčili na pozemku přínaležejícím k domu na adrese [adresa], kde jim obžalovaný [Jméno Příjmení] ukázal tělo poškozeného bez známek života zakryté různými předměty, tuto skutečnost bezodkladně neoznámili policejnímu orgánu nebo státnímu zástupci, ačkoli tak mohli učinit, aniž by sebe nebo osobu blízkou uvedli v nebezpečí smrti, ublížení na zdraví, jiné závažné újmy nebo trestního stíhání. Dále pak bylo (bod III rozsudku) obžalovanému [Jméno Příjmení] kladeno za vinu, že bezprostředně poté, co se dne 19.8.2019 v místě bydliště obžalovaného [Jméno Příjmení] přesvědčili s [Jméno Příjmení] o násilné smrti poškozeného [Jméno Příjmení], po předchozí vzájemné dohodě, a to za účelem odcizení různých snadno zpeněžitelných předmětů, všichni odešli do bydliště poškozeného na adresu [adresa], kde za pomoci klíčů, jichž se obžalovaný [Příjmení] po smrti poškozeného zmocnil, společně vnikli na pozemek a následně do domu, dům včetně garáže prohledali a odcizili zde různé věci v celkové hodnotě nejméně 6 420 Kč, to vše v úmyslu je později prodat a získat tak pro sebe finanční prostředky.
5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [Jméno Příjmení]. Napadl zejména výrok o vině v napadeném rozsudku, neboť je přesvědčen, že o skutcích, které jsou mu dávány za vinu, nebylo správně rozhodnuto, zejména pak v tom směru, zda bylo konání obžalovaného trestným činem a tím méně pak trestným činem, za který by měl být obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Obžalovaný opakovaně zdůrazňoval, že neměl při vstupu na nemovitost poškozeného tušení o tom, že k ní nemá obžalovaný [Příjmení] alespoň užívací právo. Je pravdou, že jej překvapil nepořádek, který se v domě nacházel, na druhou stranu vzhledem k tomu, že měl jít s obžalovanými přebrat nějaké věci, které by mohl prodat, přišlo mu, že je nemovitost připravena k vyklizení, a podezření pojal, až když narazil na listiny, které nesly zcela jiné jméno než obžalovaného [Příjmení]. Z žádného důkazu tak nevyplývalo, že by měl jakoukoliv pochybnost o tom, že vstupují do domu, ke kterému měl právo obžalovaný [Příjmení]. Jakékoliv dovozování, jak se věc asi mohla udát, by tak byla v přímém rozporu se zásadou in dubio pro reo. Obžalovaný opakovaně zdůraznil, že neznal poškozeného ani obžalovaného [Příjmení], neznal ani místa, na něž byl doveden a neměl ani žádné podezření, když [Příjmení] budovu č. [hodnota] otevíral, a neváhal ani v tom, který klíč by měl na jaký zámek použít. Podobná situace pak nastává i ohledně skutku právně posouzeného jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a, b) tr. zákoníku. To, že obžalovaný neměl v

úmyslu si věci ponechat či je zpeněžit, jasně prokazuje ta skutečnost, že je měl po celou dobu pouze u sebe a nikam je neschovával, ani je nechtěl pustit do oběhu. Obhajoba považuje při trestní zkušenosti obžalovaného za těžko uvěřitelné to, že by se vydal na krádež a porušování domovní svobody poté, co by toto někde říkal na ulici a navíc aniž by se vybavil nějakými pracovními pomůckami, které by případně mohly snižovat jeho identifikaci. Co se pak týče skutku, který byl právně kvalifikován jako přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku, obžalovaný zdůraznil, že ač měl nějakou trestní minulost, byl pro něj pohled na tlející tělo poškozeného šokem. Šokem nejen proto, že je vedle něj osoba zavražděná, ale zejména že se nachází v dosahu jejího poměrně brutálního vraha, se kterým má trávit ještě nějaký čas. Sice cítil povinnost věc oznámit orgánům činným v trestním řízení, na druhou stranu byl vystaven nebezpečí, co obžalovaný [Příjmení] udělá. Proto postup, který zvolil, nesporně není správný, ale podle názoru obhajoby je obhajitelný. Z místa činu rychle odešel a ze šoku se opil. Následující den se rozhodl věc oznámit při nejbližší příležitosti, což měl být jeho plánovaný výslech na policii. S ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu (30 Cdo 530/2014) pak pojem bez zbytečného odkladu nelze vyložit tak jak to učinil krajský soud, ale s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem daného případu pak měl být konkrétní časový okamžik určen jiným způsobem, než učinil procesní soud, tedy při zachování individualizace jak časové, osobnostní a také všech okolností, které v dané situaci mohly na obžalovaného působit. Ze všech těchto důvodů obžalovaný navrhl, aby odvolací soud zrušil jak napadený rozsudek, tak i řízení, které mu předcházelo, a po proběhlém veřejném zasedání rozhodl tak, že bude obžalovaný zproštěn obžaloby v plném rozsahu.

6. Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a shledal podané odvolání částečně důvodným.
7. Skutková zjištění týkající se trestné činnosti obžalovaného [Jméno Příjmení] jsou úplná a byla zjištěna na podkladě správně vedeného dokazování. Obžalovaný objektivní část jednání nenamítal a jeho obhajoba byla vedena toliko ve vztahu k subjektivnímu posouzení jeho jednání a zejména z hledisek jeho vědomosti o páčání trestné činnosti. Zde však odvolací soud shledal, že hodnocení důkazů provedené soudem bylo správné a obžalovaný byl zjištěnými skutky oprávněně uznán vinným.
8. Ve vztahu k přečinu neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku odvolací soud poznamenává, že povinnost oznámit spáchání zvlášť závažného tr. činu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu vzniká bezprostředně poté, co se pachatel hodnověrným způsobem dozví, že byl takovýto trestný čin spáchán. Oznámit čin bez odkladu znamená, že osoba, která se hodnověrným způsobem dozvěděla, že byl spáchán některý z trestných činů vyjmenovaných v § 368 tr. zákoníku, využila nejbližší možnosti jej oznámit. Skutková podstata tohoto přečinu by byla naplněna, i kdyby pachatel pojal úmysl věc oznámit příslušným orgánům, učinil tak však opožděně (což odpovídá skutkovým zjištěním tohoto případu). Soud I. stupně proto nepochybil, pokud obžalovaného uznal vinným přečinem neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku.
9. Stejně tak postupoval soud správně, pokud uznal obžalovaného [Příjmení] vinným spácháním přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a, b), odst. 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Obžalovaný si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal vloupáním a za takový byl v posledních třech letech potrestán. Subjektivní vědomost o tom, že se s ostatními spolupachateli vloupává do cizího objektu za účelem odcizení cizích věcí soud správně dovodil z výpovědí spoluobžalovaných,

jakož i z celkového vyhodnocení situace na místě činu kdy poté, co obž. [Příjmení] ukázal ostatním mrtvolu poškozeného, se odebrali do jeho bydliště k zajištění věcí vhodných k odcizení.

10. Krajský soud důkazy zákonným způsobem hodnotil, přičemž k jím provedeným závěrům (hodnocení důkazů) odvolací soud nemá a ani nemůže mít výtek. Nutno v této souvislosti připomenout významnou procesní zásadu, že pokud soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. řádu a učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. V takovém případě totiž nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu citovaného ustanovení, a do skutkových závěrů nalézacího soudu nelze zasahovat (viz Rozh. č. 53/92 věta první Sb.rozh.tr., nebo rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. I ÚS 2726/2014).
11. Skutkově a z hlediska právní kvalifikace skutku je správná i subsumpce jednání obžalovaného pod zákonné ustanovení § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, tedy jako přečin porušování domovní svobody. Obžalovaný spolu se spolupachateli neoprávněně vnikli do obydlí jiného a při tomto činu překonali překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí (odemknutí objektu klíči, které obž. [Jméno Příjmení] odcizil zavražděnému [Jméno Příjmení]).
12. Pochybením soudu I. stupně však bylo právní posouzení tohoto skutku též jako přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 3 tr. zákoníku. K naplnění skutkové podstaty tohoto přečinu by byla zapotřebí kumulace znaků násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí za současného spáchání činu se zbraní nebo nejméně se dvěma osobami. Protože však znak násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí v konkrétním případě nebyl splněn, nebylo možno touto zpřísněnou právní kvalifikací obžalovaného uznat vinným.
13. Vrchní soud v Praze proto podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek ohledně obžalovaného [Jméno Příjmení] zrušil ve výroku o vině v celém bodu III. ohledně viny a v celém výroku o trestu a obžalovaného uznal vinným skutkem, jímž měl dne 19. srpna 2019 bezprostředně poté, co se obžalovaní [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] v místě bydliště obžalovaného [Jméno Příjmení] přesvědčili o násilné smrti poškozeného [Jméno Příjmení], nar. [datum], po předchozí vzájemné dohodě a za účelem odcizení různých snadno zpeněžitelných předmětů, odešli všichni obžalovaní do bydliště poškozeného na adresu [adresa], kde za pomoci klíčů, jichž se obžalovaný [Jméno Příjmení] po smrti poškozeného zmocnil, společně pronikli na pozemek a následně do domu poškozeného, dům včetně garáže prohledali a ke škodě zemřelého a jeho zaměstnavatele [Jméno Příjmení] odcizili nejméně mobilní telefon zn. Alcatel One Touch, IMEI 865973022720967, IMEI 865973022720959 včetně akumulátoru a plastového krytu bílé barvy v hodnotě 200 Kč, vrtačku zn. Narex v.č. 100236 ve skřínčidle s brusným kotoučem v hodnotě 350 Kč, plastový kufřík modré barvy s poškozenou vrtačkou zn. Upat plus T1702E v hodnotě 50 Kč, plastový kufřík černé barvy s elektrickou vrtačkou zn. Klaus K-1000A-000197/03 s pěti kusy vrtáků a nástavcem v hodnotě 400 Kč, okružní pilu Narex, v.č.27434680, typ EPK 16D v hodnotě 1.000 Kč, strunovou sekačku zelené barvy zn. Florabest, typ FRTA 20 A1, s.n. 153 404, bez struny, v hodnotě 350 Kč, LCD televizor zn. Philips 24PHS4031/12, s.n. FZ 1A1742110488 s napájecím kabelem v hodnotě 3.200 Kč, kapesní kovovou LED svítílnu černé barvy v hodnotě 20 Kč, naviják prodlužovacího přívodu 230V s kabelem oranžové barvy v délce 25 m v hodnotě 450 Kč, malý obraz s vyobrazením kostela nezjištěného autora v hodnotě 250 Kč, tašku na kolečkách s madlem nejištěné značky v hodnotě 100 Kč a sportovní tašku textilní nezjištěné značky v hodnotě 50 Kč, přičemž v jedné z tašek, které obžalovaným [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] předal obžalovaný [Jméno Příjmení], aby v nich mohly být odneseny

odcizené předměty, byla až po odchodu z místa bydliště poškozeného obžalovaným [Jméno Příjmení] nalezena a jím u sebe ponechána nepřenositelná platební karta poškozeného identifikovatelná podle jména a čísla vydaná Airbank, a.s., na jméno [Jméno Příjmení], č. [hodnota], tedy věci v celkové hodnotě nejméně 6.420 Kč, vše v úmyslu později prodat a získat tak pro sebe finanční prostředky, v čemž byl spatřován přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

14. Za tuto trestnou činnost pak s přihlédnutím ke všem okolnostem, které vzal při ukládání trestu v úvahu krajský soud, byl obžalovanému [Jméno Příjmení] za shora uvedené přečiny a za přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře z 26. února 2020, sp. zn. 9 T 7/2019 podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Ke snížení původně uloženého trestu vedlo odvolací soud toliko neprokázání viny nejzávažnějším přečinem.
15. Podle § 261 tr. ř. prospívá-li důvod, z něhož rozhodl odvolací soud ve prospěch některého obžalovaného, také dalšímu spoluobžalovanému nebo zúčastněné osobě, rozhodne odvolací soud vždy též v jejich prospěch (beneficium cohaesionis). V konkrétním případě zjištěná skutečnost, že bylo jednání obžalovaného [Příjmení] vadně právně posouzeno jako přečin podle § 178 odst. 3 tr. zákoníku, svědčí i spoluobžalovaným [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení], kteří byli uznáni vinnými za stejné jednání stejným přečinem, ale jejichž rozsudky již nabyly právní moci. Bylo proto povinností Vrchního soudu v Praze zjištěné pochybení napravit i u těchto obžalovaných a proto bylo pravomocné rozhodnutí o vině zrušeno u těchto obžalovaných v celém bodu III napadeného rozsudku a ve výrocích o jim uložených trestech a ochranných opatřeních.
16. Oba byli pak znovu uznáni vinnými přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a obžalovaný [Jméno Příjmení] též přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a, b) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a obžalovaný [Jméno Příjmení] též přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku.
17. Obžalovanému [Jméno Příjmení] pak byl uložen za shora uvedené přečiny, za zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku, jímž byl pravomocně uznán rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře z 26. února 2020, sp. zn. 9 T 7/2019 a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku dílem dokonáný dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku dílem dokonáný dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 20. listopadu 2019, sp. zn. 6 Tm 8/2019, který ohledně něj nabyl právní moci dne 22. listopadu 2019, podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 54 odst. 1, 2 tr. zákoníku souhrnný výjimečný trest odnětí svobody na 22 (dvacet dva) let, tedy stejný trest jako v předchozím rozsudku, neboť společenská škodlivost jeho činu byla charakterizována zejména následkem nejzávažnějšího spáchaného zločinu – zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku mu

byla dále uložena zabezpečovací detence. Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře z 20. listopadu 2019, sp. zn. 6 Tm 8/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

18. Obžalovanému [Jméno Příjmení] byl nově za shora uvedené přečiny a za přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře z 26. února 2020 sp. zn. 9 T 7/2019 podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody na 27 (dvacet sedm) měsíců, tedy stejně jako u obžalovaného [Příjmení] trest o šest měsíců kratší než původně uložený, čímž bylo i v tomto případě zdůrazněno neprokázání viny nejzávažnějším žalovaným přečinem. Podle § 84, § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu 4 (čtyř) roků, se současným vyslovením dohledu. Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému [Příjmení] dále uloženo ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě.
19. V ostatních výrocích (vině v bodu I. a II. a výrok o náhradě škody) zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného, a dále odsouzenému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovo1atel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovo1acího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch odsouzeného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 2. června 2020

JUDr. Vladimír Stibořík
předseda senátu